

„Térjete meg, mert elközelített Isten országa” – hangzik Keresztelő János idejétől; Jézus is ezzel kezdte a tanítását. Lehet, sőt kell Őt kérdezni, hogy mit jelent ez, mert nem értjük magunktól – és Ő sok helyen beszél Isten országáról.

Úgy kérdezzem Jézust, hogy el akarom fogadni a válaszát akkor is, ha teljesen más, mint amit várok, ha kellemetlen. „Mikor jön el?” – Közöttetek van! A farizeusok ezt nem vették észre – vagy nem akarták észrevenni. Ők a szemmel látható „Isten országát” várták: amikor az Úr nyilvánosan elismeri az ő vallásos igyekezetüket, és hogy ők „igazak”, ezért az Ő országában is előkelő helyet ad nekik. De nem ismeri el: az ő igazságukkal nem lehet bejutni Isten országába (Mt 5,20). – Isten országát Jézus hozta el: messiási jeleket tett, ördögöket űzött ki, és azt mondta: „... ha én Isten ujjával teszem ezt, kétség nélkül elérkezett hozzátok Isten országa” (Mt 12,28; Lk 11,20). De ezeket a jeleket a farizeusok ördögtől valónak tartották, ezzel Isten Országát utasították el.

Isten országa közöttetek van – mert ott van Jézus. Ő maga Isten Országa, Isten királysága, mert Ő az, aki az engedelmességével maradéktalanul elismeri Istent Királynak, és aki maga a Király, az Isten. Akiknek Ő az Ura, akiknek az életében Ő parancsol, neki engedelmeskednek, azok vannak bent Isten országában. Aki még csak „egyetért vele”, de a saját eszével ítéli meg Jézus szavainak a helyességét, az „nincs messze Isten országától”, de nincs is még bent abban. Az van bent, aki a látszat ellenére is Királynak látja Őt: aki annak ellenére, hogy Krisztus látszólag vesztett, meri kérni, hogy „emlékezz meg rólam, amikor eljössz királyságodba”. – „Jöjjön el a Te országod” azt jelenti: Jézus Krisztus bennem legyen Úr, és mások ezt látva ismerjék el, hogy Ő Úr.

„Azt sem mondják: íme itt vagy ott van.” Isten országa ott van, ahol Jézus van, aki akkor, emberként helyhez volt kötve, most nincs – most ott van, ahol az Ővéi vannak, akiknek az életében Ő uralkodik. Azt ígéri, hogy ez mindenütt jelen lesz: „Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek” (Mt 24,14) – ezt kérjük abban, hogy „jöjjön el a Te országod”. „És akkor jön el a vég” – akkor jön el szemmel láthatóan Krisztus. De előbb „nem szemmel láthatóan” akar eljönni, hanem úgy, hogy én, te, mások átadják neki saját életükben az uralmat.

A tanítványoknak is szól: nem itt, nem ott van. „Amikor kívántok látni egyet az Emberfia napjai közül” – ők már tudják, hogy Isten Országa maga Jézus, és Őt várják. De közöttük (és bennük) is ott van Isten országa, ha Jézus Krisztus uralkodik bennük. Nem kell ide-oda menniük: nem egy bizonyos gyülekezetben / felekezetben / országban van, hanem közöttük és bennük.

Várják-e Krisztust a mai tanítványok? Várom-e én? „Szívetek el ne nehezedjék... a megélhetés gondjaitól.” A világ az egyre nagyobb nehézségeket, katasztrófákat várja, vagy egy elképzelt csodát, amikor „minden jóra fordul”. Mi Krisztust várjuk, mert Ő megígérte, hogy visszajön! Nem azt kell várnunk, hogy körülöttünk megváltozzanak, „megjavuljanak” az emberek. Úgy fognak igazán megváltozni, ha eljön hozzájuk Isten országa, ha az ő életükben is Krisztus lesz az Úr. A magunk életében is csak az által lesz változás, ha Krisztusnak engedelmeskedünk: ha hajlandók vagyunk úgy tekinteni magunkra, másokra, testvérekre, világra, ahogy Ő. Ha nem a saját eszemmel, rutinommal akarom megoldani a problémákat, hanem Rá hallgatok, aki azokkal kapcsolatban is egészen más látást adhat. Például amit csapásnak, tragédiának gondolnék, azt az Ő segítségével láthatom nehezebb feladatnak, sőt ajándéknak. Neki köszönöm meg, és Tőle kérem az útmutatást, hogy „hogyan bánjak” azzal, amit tőle kaptam.

„Mondják majd nektek...” – csábítanak bennünket a hamis krisztusokhoz. Hogyan maradhatok meg az igazi Krisztusnál? Hiszem, amit mondott: Őt egyszerre meglátja minden szem, amikor eljön, tehát hamis, amikor azt mondják: itt van, ott van. – Megismerem a hangját (a Pásztorét), idegent nem követek. „Ha valaki kész cselekedni az Isten akaratát, megismeri erről a tanításról...”. Lehet, hogy egy evangéliuminak tűnő „teológiai csemegével” szemben kell megmaradnom az egyszerű hitnél, bíznom Jézus Krisztusban.

Az Ő megjelenése váratlan lesz: nem tudjuk az idejét, de számíthatunk rá. „Úgy, mint Noé és Lót napjaiban”: csak a hívők számítottak rá, pedig a többiek is hallották, hogy Isten ítélni fog.

„De előbb sokat kell szenvednie és megvettetnie”: az ítélet előtt Krisztus maga szenved el a mi ítéletünket. Megveti „ez a nemzetség” (Izráel) és mindenki, akiben Ő nem jut uralomra. Az utolsó napokban nem lesz olyan, hogy valaki nem hívő, de úgy tesz, mintha az lenne, vagy „támogatja a hívőket”: „mindenki gyűlölni fog titeket az én nevemért”, nyilvánvaló lesz, hogy ki melyik oldalon áll, bent van-e Isten országában.

Lk 12,32 „Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!”